

den være nu bedre eller ikke, saa kunne vi vist nok vente, at Kritiken ikke vil udeblive, og at Lovforslaget formodentlig vil komme her tilbage. Jeg skal da i for min Person med min Stemme være saa imødekommende mod den ærede Minister, som det er mig muligt at være, thi jeg ønsker oprigtig at det af ham paa begyndte Værk virkelig maa blive fuldført, og jeg vil haabe, at vi maae have Taalmodighed til Enden, samt at vi ville blive ved at vise ligesaa stor Seighed i at søge nu virkelig at faae dette Arbejde sat igjennem, som vi have været taalmodige med at høre tale derom og udholdende med at tale derom i saamange Aar. Til den ærede Ministers Forslag er der stillet et Underændringsforslag, som naturligvis er betydeligt bedre end selve Forslaget, især af den Grund, at det lader Spørgsmaalet staae uafgjort indtil ved en senere Leilighed. Der kunde jo altsaa forsaavidt være Noget, som talte for, at man stemte for dette Forslag, hvorved Intet afgjordes, og jeg skulde ikke undre mig over, om Folk saaledes hellere vilde have det hele Spørgsmaal stillet hen; men jeg gjentager, at den rigtige Fremgangsmaade forekommer mig at være den, at Thinget bliver ved den Beslutning, der er taget ved anden Behandling, og seer, hvad der senere maatte vise sig som det Rigtige at gjøre her i Salen, thi ved at antage Underændringsforslaget er jo en Deel af det hele Jernbaneanlæg ladet svævende i Luften, idet der Intet er vedtaget om Linien.

Der er af min ærede Nabo (Sessen) blevet fremført Alt, hvad der kan tale for at lade Jernbanen gaae til Bjerne, og han har derved for sit Vedkommende paa det Fuldstændigste bekræftet Alt, hvad der er anført af den ærede Minister. Maa det nu være mig tilladt blot med saa Ord at gjøre opmærksom paa, at de Exempler, der hentes her fra Sjælland, aldeles ikke holde Stil ved de Jernbaneanlæg, man kan faae i Sylland, thi man glemmer stedse det ene Hovedpunkt: en By paa 150,000 Mennesser, der har en meget stor Trafik med dem, der boe i Bjerne i Nærheden, og med alle de Omboende. Jeg nægter ikke Vigtigheden af Bjerne, men jeg siger, at den Sammenligning, der gjøres med de sjællandske Byers Af-

givelse af Tønde til Jernbanen, ikke holder Stil i Sylland. Den Sammenligning, der har været anstillet mellem Stationen ved Hviethostrup og de mindre Byer, som Sorø, er virkelig uestervetelig, thi Hviethostrup ligger ved Njæge Bugt, der er Vand de 3 Meil. til Njæge og i den modsatte Retning ligeledes, saa at Hviethostrup er en Station, der ligger complet paa en Yderkant. Jeg maa ogsaa fremhæve, at der til Borup Station, der heller ikke giver Meget, fører saa flette Veie, og at den endnu er en saa ny Station, at der ved ikke kan ventes store Sager, men jeg vil, som sagt, paa ingen Maade — det beder jeg udtrykkelig lagt Mærke til — underkjennde Bjernens Vigtighed, og derfor skal ogsaa Vigtigheden af Horsens og af det rige Land og alle mulige Omstændigheder hos mig komme under den allernøieste Overveielse, dersom Spørgsmaalet om at forandre den af Thinget vedtagne Linie atter kommer for. Ved at opgive et Stykke af Gudenaadalen og ved paa en meget effectiv Maade at vinde den bedste Deel af Gudenaadalen med Hensyn til den hele Vandferdsel, der kan blive fra Skanderborg Sø til Silkeborg, ved at sætte alt dette mod hinanden, vil jeg ansee det rimeligt, at vi kunne gjøre en Forretning, som endog er bedre end den, Thinget har vedtaget. Dersom det skulde være Lovens Skjæbne atter at komme her tilbage, og dersom Regjeringen, naar den kommer tilbage, vil gaae ind paa et saadant Forslag, skal jeg for min Person understøtte det. Jeg troer ikke, at det nu er nødvendigt at gaae ind paa noget af de andre Forslag, der ere stillede. Jeg ønsker bestemt, simpelt og ligefrem at opfordre de Herrer til ved denne Behandling at fastholde Forslaget, saaledes som det blev vedtaget ved anden Behandling, da der jo i Virkeligheden ikke er fremkommet nogen vægtig Grund til at gaae fra det.

Fischer: Jeg har et vedvarende Uheld overfor den sidste ærede Taler, hvergang der handles om Retningen for den nyeste Jernbane, thi det er mig bestandig uklart, hvad det egentlig er, der bestemmer ham til at følge den Linie, han foreslaaer. Den ærede Rigsdagsmand dvæler stundom ved almindeligere Betragtninger, saasom: Lad os nu følge det For-